

Fülöp Júlia

Hazatérni, otthon lenni

(prédikációvázlat)

„És útra kelve el is ment az apjához. Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt.” (Lk 15,20)

Kedves Testvéreim!

Mindnyájan ismerjük azt a történetet, amiből mai beszédem alap gondolatát választottam. Bizonyára az első történetek közé tartozott, amit gyermekkorunkban megtanultunk a Nagy Könyvből. De elevenítsük fel együtt történéseit.

Egy embernek volt két fia. A fiatalabb ezt mondta az apjának:

Atyám, add ki nekem a vagyon rám eső részét. Erre megosztotta köztük a vagyont.

Néhány nap múlva a fiatalabb fiú összeszedett mindent, elköltözött egy távoli vidékre, és ott eltékozolta a vagyonát, mert kicsapongó életet folytatott.

Miután elköltötte mindenét, nagy éhínség támadt azon a vidéken, úgyszólván nélkülözni kezdett. Ekkor elment, és elszegődött annak a vidéknek egyik polgárához, aki kiküldte őt a földjeire disznókat legeltetni. Ő pedig szívesen jóllakott volna akár azzal az eleséggel is, amit a disznók ettek, de senki sem adott neki.

Ekkor magába szállt és ezt mondta: Az én apámnak hány bérese bővelkedik kenyérben, én pedig itt éhen halok! Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek, tégy engem olyaná, mint béreseid közül egy.

És útra kelve el is ment az apjához. Még távol volt, amikor apja meglátta őt, megszánta, elébe futott, nyakába borult, és megcsókolta őt.

A fiú ekkor így szólott hozzá: Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek.

Az apa viszont ezt mondta szolgálóinak: Hozzátok ki hamar a legszebb ruhát, és adjátok reá, húzzatok gyűrűt a kezére, és sarut a lábára! Azután hozzátok a hízott borjút, és vágjátok le! Együnk, és vigadjunk, mert ez az én fiam meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott. És vigadozni kezdtek. (Lk 15,11–24)

Így a történet. Az évek során tudósok, teológusok, felekezetek számtalan értelmet tulajdonítottak ennek a történetnek. Sokféleképpen magyarázták, tanulságát, mondanivalóját keresték. Számomra azonban egyértelműen két fontos fogalom köré épül a történet, amit a beszéd alap gondolatául választott rész is

érezkeltet: az otthon, a hazatérés motívuma, és az édesapa mint Isten, az Atya személye. Ez a kettő pedig az én értelmezésemben elválaszthatatlan egymástól. Ma ennek a gondolatát, és érzését szeretném közelebb vinni e gyülekezethez. De kezdjük a két fogalommal.

Az első az otthon. Mit jelent ez a szó?

Wass Albert írja: *„otthon az, ahova hazatérsz. Ahol valaki vár este. Ahol ismered a fal kopásait, a szőnyeg foltjait, a bútorok apró nyikorgásait. Ahol úgy fekszel le az ágyba, hogy nem csak alszol, hanem pihensz. Nem csak pihensz, hanem kipihened magad. Kipihened az életet, az embereket, mindent. (...)*

Nem kell hozzá sok, csak egy szoba és egy érzés. Egy egészen egyszerű állati érzés: hogy ma itt élek. Van egy ágy, amiben alszom, egy szék, amire leülök, egy kályha, ami meleget ad. És hogy ebben a körülöttem lévő széles, nagy és furcsa világban ez a kis hely nem idegen és ma az enyém. Jól érzem magamat benne, ha kinézek az ablakon, és kint esik az eső, vagy süvölt a szél. És hogy ha ide este bejövök, meglelem azokat, akik még hozzám tartoznak. Ez az otthon.”

És valóban, nem kell hozzá sok. Lehet ez egy gallyakból összetákolt ház is, lehet a baráti kör, egy közösség, lelkem legbensőbb szobája. Nem a hely, hanem az érzés számít, amivel ide betérek. Az otthon-ézés. Annak a mély és varázslatos tudata, hogy itt a lehető legnagyobb biztonságban vagyok, itt kipihenhetem az életem, itt az lehetek, aki valóban vagyok, ide hazatérhetek tékozlásaimból.

És akár a történetbeli fiút, ebben és ilyen otthonban vár az Atya, Isten. Rembrandt egyik csodálatos festményében találkozásuk pillanatát örökíti meg. Bizonyára sokan láttunk már hasonló ábrázolásokat, ez azonban talán mind-egyiknél különlegesebb, mert a híres festő titkos üzenetet rejtett el benne; saját Istenképét. A meghitt találkozás pillanatában a fiú édesapja előtt térdel, akinek kezei jóságosan a fiú vállán pihennek. Azonban a két kéz nem egyforma. A jobb gyengéd női kéz, a másik pedig erős, határozottan férfias. Különös elképzelés, azonban gondoljunk arra, mennyire sokatmondó. Azt sejteti meg a mindenkori emberrel, hogy Isten szeretete és gondviselése is ilyen. Gyöngéd, édesanyák szeretetére emlékeztető érintés, ami puha gyolccsal borogatja lelkünk sebeit, és ami simogatásával elűzi az árnyakat. Másfelől pedig erős és határozott, biztonságot adó, akár édesapád munkás tenyerének vonalai. Rembrandt így képzei el Istent, és talán mi is azonosulni tudunk ezzel a képpel.

Azonban azt is tudjuk, hogy Istenről nem beszélni kell. Róla nem lehet beszélni, Őt nem lehet szavakkal leírni, létét nem bizonyítani kell. Különbösen is, több és más Ő annál, semhogy hitem vagy tagadásom eldöntené kettőnk viszonyát. Istent megélni kell. S ha mégis ragaszkodnál ahhoz, hogy Istent leírd, akkor Jánossal mondd ezt: Isten szeretet.

Erről nem beszélned kell, hanem ezt megélned kell. Ebben segíthet annak az érzése, amiről az imént elméltünk. Az otthon-érzés. Hogyan? – kérdezheted.

Éld meg, tapasztald meg egyéni szinten. Ahhoz, hogy Isten közelségét igazán megtapasztalhasd, békében kell lenned önmagaddal. El kell fogadnod léted, beismerned hibáid, és felismerned értékeid is. Az otthon-érzéshez hasonlítható nyugalom kell, hogy átjárja lényed, hogy annak csendjében és nyugalomában megérezd az Ő szeretetét. Akár a tékozló fiú, aki tévedését belátva hazament, és édesapja ölelésében megpihenhetett, és elengedhette léte válságainak fájdalmait.

Ezt éld és tapasztald meg a közösségekben, amelyhez tartozol. Családodban, a téged szeretők, barátaid körében. Fedezd fel bátorításukban, vigasztaló szavakban, jót akaró tanácsukban. Gyülekezetekben, az egymást támogató segítségben, a közösen végzett munka szépségében, a templom csendjében, áhítatában. Ezekben a közösségekben érezd otthon magad, nyugalomban, biztonságban, békében. Akár a tékozló fiú, aki tudta, hogy haza kell térnie ahhoz, szerettei körében kell lennie ahhoz, hogy nyugalomra találjon.

A mai alkalommal ezt kösd hát szívedre, ezt rejtsd el annak bugyraiban: életünk egyik legszebb ajándéka: otthon lenni a szeretetben. Ámen!